

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010026
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2021:6819010026.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou na hlavnom pojednávaní dňa 09.09.2021 v Revúcej, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

B. B., L.. XX. XX. XXXX E. O., P. J. C. XXXX/X,
O., X.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že

dňa 16.08.2017 v čase od 12.30 do 13.45 hod. požiadal užívateľku rodinného domu Č.. X E. M. C. B., M. O. a svoju dcéru R. C. Y., o vstup do domu, na základe jej súhlasu vošiel do domu, aby sa pozrel, či sa v priestoroch domu už nenachádzajú žiadne jeho osobné veci, pričom postupne prehľadával jednotlivé miestnosti domu, kde začal úmyselne poškodzovať zariadenie domu tak, že trhol dverami vedúcimi do dielne a tým poškodil ich zámok, prešiel do obývacej izby na prízemí, kde chytil prechodové dvere za kľučku, ktorú trhal, čím poškodil obložkovú zárubňu dverí a omietku na stene, v obývacej izbe kopol viackrát do kresla, čím poškodil jeho zadnú časť, na nábytku v obývacej izbe odtrhol dvierka a kopol do nich, čím poškodil ich okrasnú výplň, následne prešiel do kuchyne, odkiaľ zobral domácu pekárníčku, ktorou viackrát udrel po drevenom kuchynskom stole, v dôsledku čoho došlo k prasknutiu pracovnej dosky, následne prešiel do chodby, kde chytil dvere vedúce na toaletu za kľučku, ktorú odtrhol a buchol dverami, čím poškodil aj omietku na stene v okolí zárubne, kde počas toho, ako poškodzoval zariadenie domu, ho jeho dcéra R. C. Y. vyzvala, nech z domu odíde, na čo tento nereagoval a priestor domu neopustil, odsotil ju od seba tak, že ju udrel rukou do oblasti krku, vulgárne jej nadával a následne na dverách vedúcich do špajze rukou zlomil kľučku, po čom bol užívateľkou domu C.. C. Y., ktorá sa do zadnej časti domu dostavila, opätovne vyzvaný, aby dom opustil, na čo z domu odišiel, čím spôsobil svojej dcére R. C. Y. ľahké poranenie v oblasti krku s dobou liečenia do 7 dní a vlastníčke domu Y. Y., škodu poškodením zariadenia vo výške nie menej ako 533,67 eur,

t e d a

poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

rozhodol:

podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, a podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 160,- (stošesťdesiat) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Y. Y., L.. XX.XX.XXXX, trvale J. C. B. X, okres Revúca, škodu vo výške 361,50 eur.

odôvodnenie:

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na obvineného B. B. obžalobu, pre skutok, ktorým mal naplniť pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d), § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný B. B. na hlavnom pojednávaní, rovnako ako v prípravnom konaní, poprel spáchanie skutku tvrdiac, že je nevinný a nesúhlasí so skutkom zo dňa 16.08.2017 tak, ako je mu kladený obžalobou za vinu. Dom, prístavbu, postavil spolu s manželkou a rodinou počas manželstva, 22 rokov v ňom býval a bol v tom, že je to tiež jeho dom. Prístavba domu je poschodová, má prízemie a poschodie. Na prízemí sa nachádzajú 3 miestnosti, hala, kuchyňa, špajza, kotolňa spolu s práčovňou a na poschodí je veľká obývačka, veľká spálňa, tiež kúpeľňa, chodba, toaleta a špajza. Prístavba je pripojená k pôvodnému domu, spojené sú jednými dverami. Sú to samostatné bytové jednotky so samostatným pripojím na sieť, ako celok prístavba aj s spolu pôvodným domom, pôsobí ako jeden dom. Cítil sa tam ako doma. Do dnešného dňa má od domu kľúče, prespával v ňom aj neprespával, býval tiež aj v podnájme. Spoločnú domácnosť však neopustil. Keď prišiel z práce, občas tam prespal, občas v podnájme. Rozhodnutie o zákaze vstupu mu bolo doručené dňa 23.08.2017, a nebol si vedomí toho, že tam nemôže vstúpiť. Nespomínal si ani, či mu bol doručený policajný zákaz vstúpiť do domu. Ten dom ako celok je vo vlastníctve jeho bývalej svokry Y. Y.. Dvere domu mu v ten deň otvorila dcéra. Povedal je, že si prišiel iba pre veci. Nepamätal si, čo potom rozprával, bol rozčúlený. Pripustil, že dcére povedal, „či je sprostá alebo prijebaná, ako jej mat“. Povedala, aby z domu vypadol a pritom ho strkala. Buchla do neho, tak jej povedal, „čo robí“ i to, že „je taká, ako jej mat“. Keď ho išla buchnúť 3 až 4 krát, tak ju odtlačil, pritom sa sama udrela svojou rukou. Dovtedy ju ani raz nesotil. Išiel si len pre svoje veci, lebo pred domom mal vyhádzané veci v žltých vreciach s nápisom „Brantner“, ale to, čo potreboval, tam nemal. Keď prišla aj jeho bývalá manželka, nechcel ďalej eskalovať napätie, šiel von pred dom. Nevedel, či dcéra volala mamu, lebo keď prišiel, dcéra bola v ich prístavbe a bývalá manželka sa skryla do pôvodného starého domu, nechcela sa s ním stretnúť a ani on s ňou. Bývalá manželka mu povedala: „choď preč, vypadni!“ Bývala svokra nepovedala, aby z domu odišiel. Veci, ktoré mali byť poškodené, nie sú vo výlučnom vlastníctve poškodenej, ale v BSM jeho a jeho bývalej manželky. Sú to staré veci, viac ako 20 ročné, ich hodnota tak, ako bola vyčíslená je nadhodnotená. Záмок dverí do dielne bol nefunkčný, omietka na stene bola stará, už aj predtým stále opadávala, obložková zárubňa bola už v tom čase odtiahnutá od steny. Aj kreslo už bolo skôr poškodené, keď nechtiac o neho zakopol. Okrasná výplň dvierok obývacej steny drží len na 4 malých klinčekoch, nebola pevná, bola zakupovaná v Poľsku. Nevedel, či buchol pekárníčkou, možno ju posunul. Keby stôl praskol, musela by to byť iná šupa. Stôl však nebol pevný, bol zlepený z 3 alebo 4 dosiek, tie spoje boli polepené, boli popraskané. Kľučku na toalete možno vytiahol, ale neodtrhol ju. Omietku okolo zárubne na hornom poschodí opravil purpenou, ako mu to poradili, lebo okrasné lišty, ktoré boli okolo zárubne, stále vypadávali, ale dole to neurobil, lebo keď to nevedilo im

tak, to nevadilo ani jemu. Nevie nič o tom, že by mal zlomiť kľučku na dverách do špajze. V tom čase v dome žiadne veci nepoškodil. Neskôr prišla bývalá manželka, a keď išiel preč, prišla aj policajná hliadka, tú volala asi dcéra. Celé sa to začalo tým, že nedostal všetky osobné veci napríklad pas, maturitné vysvedčenie ani zo zdravotnej školy ani z vojenskej školy, ktorú absolvoval v Nitre, rodný list, tiež hodiny, prstene, tieto mu neboli vrátené ani do dnešného dňa.

Obžalovaný k svojim osobným pomerom ďalej vypovedal, že 20 rokov boli manželmi, vychovali dve deti. Šesť rokov pracuje ako záchranár, v súčasnosti v Brezne, jeho mesačný príjem je 800,- eur v čistom. 22 rokov bol vojak z povolania, robil v Jelšave, potom 5 rokov strávil na misiách, dvakrát bol na Cypre, raz v Afrike a raz v Iraku, potom bol v Košiciach, v Bratislave a nakoniec v Rožňave. Má dve vyživovacie povinnosti v celkovej výške 460,- eur na dve dcéry, vo veku 23 rokov vo výške 270,- eur a vo veku 20 rokov 190,- eur. Rozvedený s bývalou manželkou sú od 17.10.2017. Nevedel uviesť, či rozvodové konanie prebiehalo už v čase tohto incidentu. V súčasnosti nie je proti nemu vedené žiadne iné trestné stíhanie, ani priestupkové konanie, nebol postihnutý ani za žiaden násilný priestupok.

G. R. C. Y. (G. B.), dcéra obžalovaného, v prípravnom konaní a rovnako tak na hlavnom pojednávaní vypovedala, že deň predtým, 15.08.2017 prišiel obžalovaný a preskočil bránu. Vošiel na pozemok a sekerou začal rúbať do dverí práčovne. Chcel sa dostať do nového bytu, t.j. prístavby, pritom sa jej vyhrážal, urážal ju, osočoval. Keď sa mu v tom snažila zabrániť, nedal si povedať, povedala preto, že zavolá políciu. Keď prišli policajti, vysvetlila im, že čo sa deje. Povedali jej, aby sa do toho nestarala, že je to vec jej rodičov, aby si to vyriešili oni. S obžalovaným sa dohodli, že si príde pre veci na ďalší deň, dohodli sa na 10.00 hod.. Povedala to starkej aj mamke. Starká povedala, aby mu veci pripravili, že si neželá, aby sa v dome dlho zdržiaval. Keď obžalovaný prišiel, pustila ho do domu. V dome mal ešte veci, ale nie osobné, iba také, ktoré nepotreboval. Začal na poschodí, keď ho prešiel, zišiel dole a začal byť agresívny. Začal búchať dverami do garáže, trhať nimi, že sa nedali otvoriť. Z dedkovej dielne si chcel zobrať nejaké veci, náradie. Tam tiež kopol do kotla s tým, že ak tam nebude bývať on, nebudú ho používať ani ony. Hovoril, že vyhodí dom do vzduchu, ukazoval jej papiere, mával nimi, tak ho žiadala, aby si to mohla prečítať. Kým sa tomu venovala, nevie, ako prešiel do obývačky. Tam už len počula buchot, na ktorý zareagovala aj jej matka, ktorá bola vo vedľajšej časti domu, v starom dome. Trieskal tak až vytrhol zárubňu z dverí a poškodil omietku okolo nich. Matka kričala nech okamžite volá policajtov, lebo hoci sa snažila dostať do domu, dvere boli zamknuté, a nemohla prejsť do prístavby. Musela ísť dookola. Z toho všetkého bola v takom šoku, že nevie prečo, ale snažila sa všetko, čo obžalovaný rozhadzoval, po ňom riadiť. V obývacej izbe kopol do zadnej strany kresla a prekopol jeho zadnú stranu, búchal skrinkami a kopal do nich, kde časť aj poškodil. Potom prešiel do kuchyne, rozbil stôl tak, že pekárničkou viackrát po ňom buchol a poškodil pekárničku aj stôl. Keď prešiel do chodby, začal búchať do dverí na toalete tak, že sa poškodila omietka, taktiež zlomil kľučku. Keď videl, že ide za ním, ešte viac znervóznel, strčil do nej, do krku tak, že sa nemohla nadýchnuť. Celý čas bola pritom ticho, lebo sa bála. Obžalovaný sa jej na to začal vysmievať, že nech nerobí divadlo. Potom prešiel znova do obývačky. Tam už za nimi prišla jej matka, ktorá ho vyzvala, aby dom opustil. Obžalovaný chytil matku za zápästia, ale keď zvýšila hlas, že zase bude mať modriny, tak ju pustil a začal pred ňou cúvať. Viackrát mu zdôrazňovala, aby odišiel. Odkedy vošla matka do domu až kým obžalovaný z neho neodišiel, mohlo ubehnúť 20-25 minút, možno viac. Keď vyšiel von na dvor, začal vyhadzovať veci zo šuflíka stolíka, ktorý bol na dvore. Hádzal ich po nej, ale netrafil ju, keďže sa uhla. Povedal, že ešte uvidia, čo vie spraviť, že ich ohovorí po celom meste, že budú chodiť po kanáloch, že keď tam nebude bývať ona, nebudú bývať ani ony, že dom vyhodí do vzduchu. Potom začal volať svojho brata, ale povedala mu, že starká si to neželá. Medzitým prišli policajti a išli na druhý dvor. Dom stavali dedko s babkou. Potom v prístavbe zostal bývať obžalovaný a oni s matkou sa stiahli do starého domu k babičke. Uživali to spoločne, mali spoločnú elektrinu aj vodu. Tie dve bytové jednotky boli od seba oddelené dverami. Obžalovaný opustil domácnosť asi týždeň predtým. Nevedela, že by obžalovanému niekto z rodiny zakázal bývať v dome, ani babka. Babka mu zrušila trvalý pobyt, lebo chcela ju a aj matku chrániť. Chceli mu to oznámiť aj telefonicky, ale telefón deň predtým nedvíhal. Dozvedel sa to dňa 15.08.2017, deň predtým incidentom, keď videla, že preskakuje plot. Obžalovaný sa jej doteraz neospravedlnil.

Poškodená Y. Y., bývalá svokra obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že zať už nejaký čas nebýval v dome. Keď sa objavil, bol to iba samý krik a buchot. Raz, keď takto prišiel, ešte s manželom sa rozhodli, že s tým treba niečo robiť. Išli sa poradiť za I. I., následne išli na políciu, tam ich vypočuli, ale, keďže išlo o ich zaťa, povedali im, že to potom môže byť ešte horšie, tak to stiahli. Obžalovaný sa to dozvedel a bolo to horšie. Raz povedala mladšej E. R. C., aby ju odviezla na obecny úrad a odhlásila

ho z trvalého pobytu z adresy C. B. Č.. X. Vnučka jej povedala, že ho chcela telefonicky informovať o tom, že mu zrušila trvalý pobyt, ale nepodarilo sa jej ho zastihnúť, nedvíhal jej telefón. Báli sa ho, tiež sa zamykali, a to aj preto, že sa predtým dobíjal do bytu sekerou. Na druhý deň sa dozvedeli, nevedela už presne ako, že si príde po veci, tak mu ich všetky pripravili a vyložili na dvor. Keď si prišiel pre veci, všetko, čo sa dalo, porozhadzoval po dvore. Dom patril predtým manželovi, keď zomrel, dom v celosti zdedila ona. V dome sú dva byty so samostatnými vchodmi a dá sa cez ne prechádzať. Keď sa obžalovaný a jej dcéra zosobášili, súhlasili, aby obžalovaný u nich býval. Keď sa zobrali, robila sa prístavba. Všetko riadil jej manžel. V tom dome obžalovaný s dcérou bývali približne 16-18 rokov, vnučka bola v tom čase v maturitnom ročníku. V dome všetko robil jej manžel a aj kupoval. Obžalovaný s dcérou prerábali kúpeľňu, aj keď nemuseli, bola dobrá. Oni s manželom kupovali všetok nábytok aj sedačku s kreslom. Boli spolu s dcérou v Košiciach, páčila sa jej jedna sedacia súprava, ale nemali pri sebe toľko peňazí tak si šiel manžel požičať od kolegu a tú sedačku v ten deň dcére aj kúpili. Kúpili jej aj obývačkovú stenu. Všetko financoval jej manžel, on mal všetko na starosti aj financie. Bola to ich jediná dcéra, nemali komu kupovať veci. Dcéra s obžalovaným to spolu užívali. Kým žil manžel, zo strany obžalovaného, bol aký taký rešpekt. Keď v roku 2017 manžel zomrel, zostali sami ženy. V čase, keď obžalovanému odhlásila trvalý pobyt, obžalovaný v dome nebýval asi týždeň. Dcéra chodila utrápená. Keď bol buchot a krik, vedeli, že prišiel. Nevedela uviesť, či to takto bolo každý deň. Svedkom udalosti, keď obžalovaný mal napadnúť jej vnučku nebola, počula krik a plač, v tom čase bola v jej časti bytu.

Svedkyňa C.. C. Y., bývalá manželka obžalovaného a matka poškodenej R. C. Y. (G. B.), tiež dcéra poškodenej Y. Y. v prípravnom konaní využila svoje právo a odmietla vo veci vypovedať.

Na hlavnom pojednávaní svedkyňa vypovedala, že 16.08.2017 si obžalovaný prišiel pre veci. Dcéru požiadal, aby ho pustila do domu, na čo ho ona pustila. Po nejakom čase, potom, čo ho do domu pustila, počula buchot a krik obžalovaného. Počula to cez chodbové okienko, ktoré je medzi chodbou a kúpeľňou, a ktoré je stále otvorené. Bola vedľa v dome spolu so svojou mamou, ktorá je ťažko postihnutá. Keď sa pre ten buchot chcela dostať do prístavby, kde sa nachádzala dcéra s obžalovaným, nevedela sa tam dostať, pretože dvere boli zamknuté. Počula, ako dcéra hovorila „prestaň, čo robíš“, na to počula tiež buchot a kopnutie. Kričala na dcéru nech volá políciu a sama, keďže sa nevedela dostať do tej prístavby, prebehla z druhej časti toho domu, dookola cez zadný dvor. Keď tam prišla, videla obžalovaného aj dcéru, hovorila mu nech jej neublíži. Chytil ju za zápästia, na čo mu povedala, že čo robí, čo stvára, aby ju pustil, či chce, aby mala opäť modriny. Povedala mu, aby opustil dom, aby vypadol, že všetko čo chcel, mu dali, pripravili. Obžalovaný sa smial, hovoril, že nepôjde, že nejde, že čo spraví, ak nepôjde. Dcéra si rukou držala krk, hovorila, že obžalovaný ju buchol, ale že je v poriadku len, aby odvieďa mamu do bezpečia. Ten dom bol vo vlastníctve jej otca. Ona v ňom bývala spolu so svojou rodinou viac ako 20 rokov. Mali v ňom pocit súkromia. Dom rozdelený nebol, ale každá bytová jednotka mala samostatný vchod, samostatný dvor. Keď si obžalovaný prišiel pre veci deň predtým, toho 15.08.2017, dcéra mu ukázala papier, že má zrušený trvalý pobyt, ktorý deň predtým 14.08.2017 zrušila jej matka. To, že mu to dcéra povedala počula nielen ona, ale aj jej matka. Dôvod, pre ktorý mu jej matka zrušila trvalý pobyt, bola jeho neúcta k nej, k ich dcéram a tiež k jej matke, i agresívne správanie sa obžalovaného, a to ešte predtým, ako ničil veci toho 16-teho. Dcéra ju informovala 15.08., že obžalovaný si príde pre veci nasledujúci deň 16.08., povedala jej, že sa tak s obžalovaným dohodli za prítomnosti policajnej hliadky. Toho 15.08. bola s dcérou aj na pohotovosti, keďže si to vyžadoval jej zdravotný stav. Keď jej matka videla, v akom stave sa nachádza jej dcéra, výslovne povedala, že si nepraje, aby obžalovaný vstúpil do domu, preto mu všetko pobalili a pripravili na toho 16.08., podľa dohody, na dvor pred dom. Ku koncu obžalovaný odišiel sám, nepovedal kedy príde, jednoducho opustil spoločnú domácnosť, ale chodil tam. Predtým 16.08. tam bol asi pred 1-2 týždňami, presne to povedať nevedela, určite to nebolo pol roka. Mal od domu aj kľúče. Rozvodové konanie nasledovalo až potom. Všetky poškodené veci vrátane sedacej súpravy kúpil jej otec a oni tie veci iba užívali, nedaroval im to. Tieto veci v rámci dedičského konania zdedila jej matka. Pekárnička bola tiež jej rodičov, kúpil ju jej otec v Tesco asi 4 roky pred tým incidentom, povedal, že je to taká objemná vec a dal im to do užívania, bola biela, užívali ju všetci aj obžalovaný. Po incidente, ako bol tento políciou zdokumentovaný, pekárničku dali pred bránu, keď zbierali nebezpečný odpad, bolo to ešte pred pojednávaním. Potvrdila, že počas manželstva investovali do rodinného domu aj peňažné prostriedky zo spoločného majetku. Prerobili kúpeľňu, ktorá už bola urobená jej otcom tak, že vymenili obkladačky a tiež vymenili vaňu za sprchový kút. Omietky ani stierky nerobili, raz maľovali, a to svojpomocne, nakoľko obžalovaný odmietal práce okolo domu.

Svedok C. B., brat obžalovaného, na hlavnom pojednávaní, rovnako tak v prípravnom konaní vypovedal, že v auguste pred dvomi rokmi šiel spolu s obžalovaným na aute odvieť jeho veci z domu exmanželky X. C. B.. Okrem neho bol s nimi ešte V. V.. Obžalovaný mu povedal len toľko, že sa s manželkou rozišiel a sťahuje sa preč. Veci mal obžalovaný vyložené pred domom. Tieto naložili do auta. On s V. V. stáli len pred bránou, na dvore neboli. Obžalovaný mu povedal, že nejaké veci mal aj v dome. Videl, ako mu mladšia dcéra zabránila ísť do domu, potom sa do domu dostal, nevedel ale povedať, ako vošiel dnu. Nevedel ani to, čo sa dialo vo vnútri domu. Na dvore boli nejaké staré veci, ktoré obžalovaný pohádzal, vyhodil od nervov. Potom prišla polícia. On ešte s policajtmí chodil dnu do domu a von, trvalo to celé asi 15-20 minút, potom jednoducho obžalovaný prišiel a nastúpil do auta. Prístavbu domu vybuodovali počas manželstva, postupne, stále niečo robili. Aj on tam robil, keď bol mladý, mal asi 18 rokov, vtedy pristavovali múry, robili strechu. Ďalej vypovedal, že v minulosti daroval obžalovanému pekárničku, nevedel uviesť farbu ani značku, bola zabalená v kartóne. Zakúpil ju asi pred 10 rokmi v predajni Elektro Hollý za cenu cca 60,- eur pre brata, ktorý ju chcel, tak mu ju kúpil. Do smrti otca, do decembra 2016 sa bratom stretávali málo, asi dvakrát do roka, s rodinou obžalovaného sa nestretával vôbec. Brat chodil na návštevu k nemu, ale on k bratovi nechodil. Bežne sa s obžalovaným obdarovávali. V roku 2011 bol ešte ženatý, v tom čase podnikal, a pracovala aj jeho manželka. V tom čase oni takéto zariadenie v domácnosti nemali, teraz majú. Obžalovanému daroval ešte vŕtačku, na ďalšie veci, ktoré bratovi daroval, si nespomínal.

Svedok V. V. na hlavnom pojednávaní a tiež v prípravnom konaní vypovedal, že boli pri C., bratovi obžalovaného. Obžalovaný povedal, že idú pre auto, pre veci. On stál pri aute a obžalovaný vošiel dnu. Vonku pred domom videl nejaký stôl. Keď obžalovaný vošiel dnu, bol tam asi 5 alebo 10 minút. Keď vyšiel von, podal im veci, nejaké vojenské veci, maskáče, ktoré naložili do auta a odišli preč. Obžalovaný im na spiatočnej ceste nič nehovoril. Žiadny konflikt nevidel, ani políciu.

Uznesením Okresného úradu Rimavská Sobota, odbor všeobecnej vnútornej správy č. M.-O.-M.-XXXXXXXXXX (č. priestupkového konania XXXX/XXXX-I.) zo dňa 23.07.2018, právoplatným dňa 06.09.2018, bolo vyhovené protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca zo dňa 28.06.2018, č. G. XX/XX/XXXX-X, a podľa § 69 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom a účinnom znení (ďalej len „Správny poriadok“) bol rozkaz o uložení sankcie č. XXXX/XXXX-I. o dňa 26.10.2017, právoplatný dňa 06.12.2017, ktorým J. B. B. uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d), písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom a účinnom znení (ďalej len „zákon o priestupkoch“) zrušený. Okolnosť, že o tomto skutku bolo právoplatne rozhodnuté bránila pokračovaniu riadneho vyšetrovania, v ktorom bolo potrebné tento skutok posúdiť v súhrne s iným skutkom, ako jedno konanie páchatel'a, ktoré vyvolalo viacero následkov - na majetku, zdraví a súkromní iných osôb. Následne bolo uznesením vyšetrovateľa OR PZ, odboru kriminálnej polície, oddelenia vyšetrovania, Č.:M.-XX/VYS-O.-XXXX zo dňa 28.09.2018 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie B. B. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d), § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XX pre katastrálne územie a obec C. B., okres Revúca výlučnou vlastníčkou rodinného domu č. X E. M. C. B. v celosti je poškodená Y. Y., ktorá ho nadobudla v dedičskom konaní po zomrelom poručiteľovi a manželovi M. Y., L. XX.XX.XXXX, X. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. B. X, okres Revúca, na základe uznesenia Okresného súdu Revúca, sp. zn. XD/XX/XXXX-XX, K. zo dňa 19.09.2017, právoplatného dňa 19.09.2017.

Uznesením Okresného súdu Revúca, sp. zn. 4C/17/2017-28 zo dňa 23.08.2017, právoplatným dňa 21.09.2017, vykonateľným dňa 23.08.2017, bolo obžalovanému B. B. neodkladným opatrením uložené, aby dočasne nevstupoval do rodinného domu súp. č. 5, postaveného na pozemku parc. reg. „ Č.. X, na pozemok par. reg. „ Č.. X, zastavené plochy a nádvoría o výmere 830 m2, všetko zapísané na liste vlastníctva č. XX, pre katastrálne územie a M. C. B., okres Revúca, do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Revúca, sp. zn. 8Pc/14/2017 o rozvod manželstva. Uznesenie o neodkladnom opatrení bolo obžalovanému doručené dňa 05.09.2017.

Rozsudkom Okresného súdu Revúca, sp. zn. 8Pc/14/2017 zo dňa 17.10.2017, právoplatným dňa 23.10.2017, bolo manželstvo C.. C. B.M., O.. Y. S. M. B. B., uzavreté dňa XX.XX.XXXX v Revúcej,

zapísané v Knihe manželstiev Matričného úradu O. vo X. X, ročník XXXX, na strane XXX, poradové číslo XX, rozvedené. Žiadnemu z účastníkov nebolo priznané právo na náhradu trov konania.

Návrh prokurátora na oboznámenie priestupkového spisu OO PZ Revúca, sp. zn. ORPZ-O.-M.-XXX/XXXX-G. v časti ohodnotenia poškodených vecí, súd zamietol a navrhovaný dôkaz nevykonal z dôvodu, že predmetné dôkazy neboli v prípravnom konaní zabezpečené zákonným spôsobom po vznesení obvinenia, keďže ohodnotenie vecí nebolo zabezpečené vyšetrovateľom predmetného trestného konania postupom predpokladaným v ustanovení § 141 Trestného poriadku, teda v súvislosti s vedeným trestným stíhaním proti obvinenému B. B., ale z iného spisu OO PZ Revúca, súvisiaceho s objasňovaním priestupku proti majetku príslušníkom OO PZ v zmysle ustanovenia § 60 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Z vyššie uvedeného priestupkového spisu súd pripustil vykonanie dokazovania v časti zápisnice o obhliadke miesta činu, označeného ako priestupku, vrátane zhotovenej fotodokumentácie, nakoľko sa jedná o neodkladný a neopakovateľný úkon.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu - C. B. Č.. X v okrese Revúca vykonanej dňa 16.08.2017 v čase o 16.00 hod. do 16.15 hod., dennej dobe, vyplýva, že miesto činu sa nachádza v obci C. B.. Jedná sa o veľký poschodový rodinný dom. Po prejdení vchodovou bránou sa na zemi nachádzali rozhádzané matrace, cédečka a USB kľúč. Po prejdení 50 m po chodníku, sa na pravej strane nachádzali vchodové dvere v čase obhliadky miesta činu zatvorené nepoškodené. Po prejdení vchodovými dverami je chodba s užšou uličkou. Prejdením cez uličku sa vchádza do obývacej izby, kde bol poškodený prehrávač a kreslo. Po prejdení z obývacej izby do druhej chodby sa nachádzajú drevené dvere, na ktorých boli odlomené hliníkové kľučky. Z chodby je vstup do kuchyne, kde bola poškodená pekárnica. Z obývacej izby sú drevené dvere z východom do záhrady v čase obhliadky miesta činu zatvorené, z vonkajšej strany poškodené. Počas obhliadky miesta činu neboli zaistené žiadne stopy.

Zo správy OO PZ Revúca o prešetrení udalosti zo dňa 15. a 16. augusta 2017, týkajúcej sa rodiny B. ďalej vyplýva, že dňa 15.08.2017 v čase o 18.45 hod. bola hliadka OO PZ Revúca vyslaná preveriť oznámenie R. C. B.M., L.. XX.XX.XXXX, ktorá oznámila, že má problémy so svojim otcom B. B., L.. XX.XX.XXXX, obidvaja bytom C. B. X. Na mieste bolo zistené, že manželia B. boli v tom čase v rozvodovom konaní a B. B. sa v mieste trvalého bydliska už dlhšiu dobu nezdržoval. V čase o 18.30 hod. si B. B. prišiel do miesta bydliska pre svoje osobné veci, ktoré mu však R. C. B. odmietla vydať. Za prítomnosti hliadky menovaná otcovi veci vydala a ten následne z miesta odišiel preč. V uvedenej veci nebolo prijaté žiadne oznámenie, vec bola riešená bez udalosti. Dňa 16.08.2017 v čase o 13.45 hod. hliadka prijala oznámenie od R. C.O. B., L.. XX.XX.XXXX, J. C. B. X, na tom skutkovom základe, že B. B., L.. XX.XX.XXXX, J. C. B. X, dňa 16.08.2017 v čase asi o 12.30 hod. v rodinnom dome č. X v M. C. B. fyzicky napadol oznamovateľku R. C. B. a to tým spôsobom, že ju jeden krát udrel rukou do oblasti krku a následne jej vulgárne vynadal, pričom pri tomto incidente poškodil rôzny nábytok, elektroniku a vybavenie rodinného domu v hodnote 365,50 eur patriace Y. Y., L.. XX.XX.XXXX, J. C. B. X. Na základe preverených skutočností hliadka využila oprávnenie podľa § 27 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., a to vykázanie osoby zo spoločného obydlija, a to osoby B. B., L.. XX.XX.XXXX, bytom C. B. X, kde boli hliadkou spracované písomné podklady o vykázaní osoby zo spoločného obydlija.

Zo správy Obce C. B. vyplýva, že G.T. Y. Y. zrušila trvalý pobyt obžalovanému B. B. K. XX.XX.XXXX.

Nakoľko objektivnosť niektorých odborných vyjadrení k výške spôsobenej škody zabezpečených okresnou prokuratúrou v priebehu konania, bola obhajobou namietaná, na návrh prokurátora bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie za účelom ohodnotenia (ocenenia) bytového zariadenia, bielej techniky, zámkov a kľučiek dverí a povrchov priečok (stenových konštrukcií) ako aj ohodnotenia (ocenenia) jednotlivých súvisiacich úkonov stavebnej činnosti, ktoré boli predmetom poškodenia dňa 16.08.2017 v rodinnom dome č. X E. M. C. B., okres Revúca. Za tým účelom bola uznesením Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/10/2019 zo dňa 06.05.2020 do konania pribratá znalecká organizácia JHS, s.r.o. so sídlom výkonu znaleckej činnosti v Martine.

Zo znaleckého posudku znaleckej organizácie JHS, s.r.o. č. 524/2020 a výsluchov jednotlivých znalcov participujúcich na podaní predmetného znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní, a to W.. G. K. - G. M. D., W.. I. G. - G. M. R. S. C. T. - pre odbor Bytové zariadenie mal súd preukázanú všeobecnú

hodnotu poškodených vecí v celkovej sume 552,55 eur, z toho predstavuje elektrická domáca pekárnička (hodnotu 18,88 eur), zámok dverí a pár kľučiek dverí spolu hodnotu 26,50 eur, pracovná doska stola hodnotu 29,70 eur, kožená sedacia súprava hodnotu 170,53 eur, obývacia stena hodnotu 32,- eur, úkony stavebnej činnosti vrátane opravy omietok okolo obložkovej zárubne, zárubne dverí a líšt obložkovej zárubne hodnotu spolu 293,82 eur.

I keď sa obžalovaný ku spáchaniu skutku nepriznal a jeho spáchanie v priebehu celého konania popieral, hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach mal súd jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že dňa 16.08.2017 obžalovaný prišiel v popoludňajších hodinách spolu so svojim bratom C. B. S. V.T. V. pred rodinný dom č. X E. M. C. B., okres Revúca, aby si s ich pomocou z domu odniesol svoje osobné veci. Výpoveďou obžalovaného, ako aj menovaných svedkov bolo preukázané, že obžalovaný vošiel na dvor domu sám, kým svedkovia zostali stáť pred bránou. Nebolo sporné ani to, že pred domom boli už v igelitových vreciach vyložené veci obžalovaného. Výpoveďou obžalovaného ako aj poškodenej a dcéry obžalovaného R. C. Y. (predtým B.Á.) (ďalej len „dcéra obžalovaného“) bolo ďalej preukázané, že obžalovaný v čase od 12.30 hod. do 13.45 hod. túto následne požiadal o vstup do domu a na základe jej súhlasu do domu vošiel s tým, aby sa pozrel, či sa v priestoroch domu už nenachádzajú žiadne jeho osobné veci. Obhajoba obžalovaného, že pritom, ako postupne prechádzal jednotlivé miestnosti domu, nepoškodil žiadne veci ani zariadenie domu, bola vyvrátená výpoveďou priameho svedka, a to poškodenej dcéry obžalovaného a ďalších v konaní vypočutých svedkov, a to poškodenej Y. Y. S. C.. C. Y., ktoré zhodne uviedli, že po tom, čo obžalovaný vošiel do prístavby domu, cez chodbové okienko, ktoré je medzi chodbou a kúpeľňou a je stále otvorené, počuli z vedľajšieho domu, kde sa obidve v tom čase nachádzali, buchot a krik obžalovaného. Svedkyňa C.. C. Y., ktorá sa pokúšala navyše dostať do prístavby, ale cez zamknuté dvere sa tam dostať nevedela, počula, ako dcéra obžalovanému hovorila „prestaň, čo robíš“, na to počula tiež buchot a kopnutie. V neposlednom rade samotný obžalovaný priznal, že bol rozčúlený, a na dcéru aj verbálne útočil. Svedok C. B. tiež potvrdil, že obžalovaný aj na dvore pohádzal od nervov nejaké staré veci. Veci, ktoré boli rozhádzané po dvore a poškodené zariadenie domu bolo aj zdokumentované následne privolanou hladkou políciou, čo preukazuje jednak zápisnica o ohliadke miesta činu a jednak zhotovená fotodokumentácia. Nemožno prehliadnuť ani obhajobu samotného obžalovaného, a to že sa jednalo o veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov na strane jednej, ktorá skutočnosť ale v priebehu konania preukázaná nebola, na strane druhej, že sa podľa neho jednalo o nefunkčné, skôr poškodené a 20 rokov staré veci, čo skôr svedčí iba o spôsobe jeho vyvíňovania sa a zľahčovania celej situácie. Obžalovaný pritom nepoprel, že ho dcéra opakovane vyzývala, aby dom opustil, na čo on nereagoval. Nie je dôvod neveriť poškodenej, že pritom ako obžalovaného opakovane vyzývala, aby z domu odišiel, udrel ju rukou do krku, čo si ani sám nemusel vôbec uvedomovať, keďže konal v hneve a rozčúlení. Obhajoba obžalovaného, že dcéru iba odtlačil, a to potom, keď ho išla buchnúť 3 až 4 krát, a do krku sa buchla sama, svojou rukou, vyznieva nepravdepodobne o to viac, že sa jedná nielen o staršieho a fyzicky zdatnejšieho muža, navyše jej otca, ale v neposlednom rade aj bývalého vojaka z povolania. Navyše sama poškodená uviedla, že konania obžalovaného sa už aj bála, bola preto ticho. Konanie obžalovaného tak, ako je popísané v skutkovej vete predmetného rozsudku aj v ďalšom korešponduje s výpoveďou poškodenej, ale aj ďalších svedkov, ktorí rovnako ako ona zhodne opísali okolnosti, ktoré skutkovému deju bezprostredne predchádzali, ale i okolnosti, ktoré po ňom nasledovali, a tiež korešponduje s ďalšími vo veci zabezpečenými dôkazmi. Predovšetkým výpoveďami poškodenej Y. Y. S. C.. C. Y. a tiež v konaní predloženými nadobúdacími dokladmi poškodených vecí zo strany poškodenej, s výnimkou elektrickej domácej pekárničky, v prípade ktorej vlastnícke právo svedčí obžalovanému, keďže sa jednalo o dar od jeho brata, bolo preukázané vlastníčke G. Y. Y. k poškodeným veciam. Obhajoba obžalovaného, že sa jednalo o veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, hoci ich sám neuvádzal ani len vo svojej žalobe o vyporiadenie BSM doručenej tunajšiemu súdu v priebehu tohto konania, vykonaným dokazovaním preukázaná nebola.

Na základe uvedených skutočností súd uzatvára, že obžalovaný B. B. úmyselne poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, keďže ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt svojím úmyselným protiprávnym konaním spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušil záujem chránený týmto zákonom, ktorým je ochrana vlastníckeho práva. Obžalovaný tým, že poškodil vo výroku rozsudku popísané hnutelné veci a bytové zariadenie rodinného domu č. 5 vo vlastníctve Y. Y., spôsobil na cudzom majetku škodu vo výške 533,67 eur, teda malú škodu, čo je podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona suma presahujúca 266,- eur a neprekračujúca sumu 2.660,- eur. Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný pritom konal v priamom úmysle, keďže v dôsledku rozvrátených vzťahov so svojou manželkou a rodinou

a v súvislosti so sťahovaním sa z ich spoločnej domácnosti, t.j. z prístavby rodinného domu, ktorú on sám pred rokmi staval a vnímal ako svoj domov, v návale hnevu chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

V súvislosti s konaním obžalovaného kladeným mu obžalobou za vinu, keď mal po čas incidentu dňa 16.08.2017 v čase od 12.30 do 13.45 hod. v rodinnom dome č. X E. M. C. B., ako obydli iného, súčasne neoprávnene zotrvať a taký čin mal spáchať závažnejším spôsobom konania - násilím proti chránenej osobe - vlastnej dcére, čím mal v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona naplniť aj pojmové znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d), § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, lebo mal mať vedomosť o tom, že vstup do domu mal predtým zakázaný, čoho si mal byť vedomý a mal mať tiež vedomosť o tom, že na vstup do domu a zotrvanie v ňom nemal poskytnutý súhlas od iných užívateľov domu alebo jeho vlastníčky, súd úvodom uvádza, že objektom trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 TZ je ochrana nedotknuteľnosti obydli, ktoré je treba ho vykladať a uplatňovať v súvislosti s čl. 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a to že obydlie je nedotknuteľné a nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva. Je potrebné si uvedomiť, že pojem „obydlie“ nie je totožný s pojmom „byt“ alebo „dom“ rovnako tak pojem „domová sloboda“ nie je totožný s pojmom „vlastnícke právo“. Za neoprávnené vniknutie, resp. zotrvanie v obydli iného treba považovať každé nežiadúce, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojenie, resp. zotrvanie v dome alebo byte (tvoriace obydlie) iného, ktorým sa prakticky zasahuje do domovej slobody, nie do jeho vlastníckych práv. Rozhodujúce je kto konkrétne dom v čase činu reálne užíva (má v ňom svoju domácnosť a súkromie) a nie právny vzťah k takémuto priestoru (R 51/1973). Oprávnený užívateľ obydli je chránený aj proti jeho vlastníkovi. Inými slovami povedané zákon v ustanovení § 194 Trestného zákona chráni domovú slobodu užívateľa domu alebo bytu, a to proti vôli kohokoľvek, teda aj proti vlastníkovi. Pre trestné konanie je teda irelevantné, či obžalovaný bol alebo nebol v čase činu, t.j. dňa 16.08.2017 vlastníkom O. K. Č. X E. M. C. B.. Rovnako tak nie je rozhodujúca skutočnosť, že obžalovaný už dňa 16.08.2017 nebol v tomto dome prihlásený na trvalý pobyt (R 1/1980), keď deň predtým, t.j. dňa 15.08.2017, mu bol tento G. Y. Y. zrušený.

V priebehu trestného konania nikto nerozporoval, že prístavbu tohto domu staval obžalovaný, ani to, že vlastníctvo k rodinnému domu č. X E. M. C. B. ako celku, teda aj prístavbe, ale svedčilo otcovi jeho manželky, keďže išlo o jeden dom, síce s dvomi bytovými jednotkami, ale iba s jedným popisným číslom, a teda nejednalo sa o samostatnú stavbu. Výpoveďami obžalovaného, ako aj v konaní vypočutých svedkov, najmä C. C. Y. a poškodených R. C. Y. S. Y. Y. bolo preukázané, že obžalovaný dom v časti prístavby užíval spolu s manželkou a svojou rodinou viac ako 20 rokov a jednalo sa o spoločnú domácnosť rodiny založenú manželstvom. Dom v časti prístavby užívali spoločne z vôle vlastníkov rodinného domu, t.j. rodičov manželky obžalovaného, resp. jej otca. Obidvaja manželia, teda obžalovaný a aj jeho manželka C. C. Y. zhodne vypovedali, že tam mali pocit súkromia, bol to ich domov. Svoje právo bývať v tejto nehnuteľnosti, ktorú obžalovaný síce nevlastnil, odvodzoval od existujúceho rodinnoprávneho vzťahu, obsah ktorého rodinnoprávneho vzťahu je tvorený aj povinnosťou manželov žiť spolu (§ 18 zákona o rodine). Poškodená dcéra obžalovaného okrem iného tiež uviedla, že v prístavbe zostal bývať obžalovaný a ona s matkou sa stiahli do starého domu, k babičke. Rovnako tak obžalovaný uviedol, že do domu chodil aj nechodil a zdržiaval sa tiež v podnájme. V tejto súvislosti súd uvádza, že z povinnosti manželov žiť spoločne, nemožno vyvodzovať nemožnosť jedného z manželov presťahovať sa zo spoločne užíwanej nehnuteľnosti do inej nehnuteľnosti, čo sa v danom prípade dialo na strane obidvoch manželov, teda nielen u obžalovaného, ale aj u jeho C. C. Y.. Bolo preukázané, že manželstvo zaniklo rozvodom až v októbri 2017, a to dňa 23.10.2017, keď rozsudok Okresného súdu Revúca, sp. zn.8Pc/14/2017 zo dňa 17.10.2017, o rozvode ich manželstva, nadobudol právoplatnosť, teda až po spáchaní skutku. V tom čase neprebíhalo ani rozvodové konanie, toto bolo iniciované až následne manželkou podaním návrhu na rozvod manželstva, doručený na tunajší okresný súd až dňa 23.08.2017. Ak by existencia manželstva nemala taký právny následok, že obidvaja z manželov môžu neobmedzene počas trvania manželstva až do jeho zániku, užívať nehnuteľnosť, ktorá tvorí spoločnú domácnosť ich rodiny, hoci ju nevlastnia, prípadne vlastníkom je len jeden z manželov, potom by došlo k paradoxnej situácii, že pri každej hádke, nedorozumení a následnej výzve toho z manželov, ktorý má, prípadne ktorého rodičia majú nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve, adresovanú druhému manželovi,

aby opustil byt alebo dom, malo by to za následok, že pri neuposluchnutí takejto výzvy by sa tento manžel dopustil okamžite trestného činu porušovania domovej slobody v zmysle ustanovenia § 194 Trestného zákona, čo by viedlo ku kriminalizácii nepohodlnejšieho a „chudobnejšieho“ manžela.

Vykonaným dokazovaním bolo súčasne preukázané, že nikto obžalovanému nezakázal v dome v časti prístavby bývať, neexistoval ani súdny zákaz, aby obžalovaný do domu nevstupoval, ten bol tunajším okresným súdom nariadený v podobe neodkladného opatrenia, sp. zn. 4C/17/2017 až dňa 23.08.2017. Obžalovaný mal od domu kľúče a v dome mal svoje osobné veci, pre ktoré si dňa 16.08.2017 prišiel. Súd ďalej zdôrazňuje, že obžalovaný nešiel a nezotrval v druhej (starej) časti domu, t.j. domu jeho svokry Y. Y., ktorý netvoril spoločnú domácnosť a obydlie jeho rodiny. Zo spoločného obydlia bol vykázaný až privolanou policajnou hliadkou v zmysle oprávnenia § 27 os. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. následne po skutku, ako dôsledok jeho ďalšieho konania - poškodzovania hnutelných vecí a zariadenia domu a napadnutia dcéry.

Trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 Trestného zákona je navyše úmyselným trestným činom, to znamená, že pre naplnenie subjektívneho pojmového znaku tohto trestného činu sa vyžaduje priamy úmysel, t.j. páchatel' musel vedieť, že poruší zákonom chránený záujem na nedotknuteľnosti obydlia a chcel ho porušiť, prípadne aj nepriamy úmysel, teda že páchatel' vedel, že svojím konaním také porušenie spôsobiť môže, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený, čo však vykonaným dokazovaním preukázané nebolo.

Z týchto všetkých dôvodov súd dospel k záveru, že znaky skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody tak, ako ich má na mysli ustanovenie § 194 Trestného zákona naplnené neboli, a preto nie je možné kvalifikovať konanie obžalovaného aj ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d), § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Nakoľko obžalovaný nekonal vo viacčinnom súbehu, ale v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, z ktorého trestného činu súd obžalovaného uznal vinným, nebolo možné obžalovaného za vyššie uvedený zločin spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodiť, súd preto pristúpil k úprave skutkovej vety tak, ako je uvedená vo výroku tohto rozsudku.

Podľa správy o povesti z miesta bydliska obžalovaný nie je bližšie hodnotený. Od 01.10.2014 pracuje ako vodič sanitného vozidla v Nemocnici s poliklinikou Brezno, n.o. Jeho pracovný pomer trvá na neurčitý čas. Ako zamestnanec vykazuje dobré pracovné výsledky, je spolahlivý ako vodič aj ako kolega, s profesionálnym a empatickým prístupom ku pacientom. Od začiatku jeho pracovného pomeru nebol riešený v rámci porušenia pracovnej disciplíny. V registri trestov nemá žiadny záznam. V registri priestupkov má 18 záznamov s výnimkou jedného, kedy sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu voči manželke a dcére R. C. B., za ktorý bol postihnutý pokutou, sú všetky priestupky spáchané na úseku cestnej dopravy.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného vyhodnotil povahu trestného činu, závažnosť a spôsob jeho spáchania vrátane následku, zavinenia, príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, ako aj osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho prevýchovy. Súd v prípade obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, a teda že dosiaľ viedol riadny život. Naopak nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Pri prevahe poľahčujúcich okolností súd v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona vychádzal z upravenej o jednu tretinu zníženej hornej hranice trestnej sadzby, v rozmedzí až do 8 mesiacov. Postupujúc ďalej podľa základných zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona, zohľadňujúc pritom funkciu generálnej a individuálnej prevencie trestu, ktorá má predovšetkým zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om trestného činu tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a zároveň vyjadrí morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, súd dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu, najmä povahu prejednávaneho trestného činu, ako aj význam dotknutého záujmu chráneného Trestným zákonom, a to ochrana vlastníckeho práva a držby veci, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného postačuje aj alternatívny druh trestu, a to konkrétne peňažný trest, keďže vykonaným dokazovaním bolo zároveň preukázané, že obžalovaný je

pracovne činný a od 01.10.2014 je zamestnaný ako vodič sanitného vozidla v pracovnom pomere na neurčitý čas. Zohľadňujúc ďalej základné zásady ukladania trestu, ale i odstup času od spáchaní skutku, t.j. viac ako 4 roky (čl. 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd - každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený), a tiež výšku spôsobenej škody v sume 533,67 eur, súd obžalovanému vymeral peňažný trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 160,- eur. Takto uložený trest podľa názoru súdu bude postihovať iba samotného obžalovaného, čím bude zároveň zabezpečený, čo najmenší vplyv na jeho rodinu, najmä jemu blízke osoby, a to dcéry, vo vzťahu, ku ktorým naďalej trvá jeho vyživovacia povinnosť. V neposlednom rade uloženým trestom nebude zmarená ani jeho povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom poškodenej Y. Y.. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac.

V súvislosti s výrokom o náhrade škody súd ďalej uvádza, že poškodená R. C. B. si nárok na náhradu škody neuplatnila, súd preto o nej nerozhodoval. Nárok na náhradu škody si riadne a včas uplatnila iba Y. Y. a jej výška bola v konaní riadne preukázaná, súd preto v zmysle ustanovenia § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Y. Y. uplatnenú škodu vo výške 361,50 eur za poškodené veci a bytové zariadenie rodinného domu č. X E. M. C. B. v jej výlučnom vlastníctve, i keď ich hodnota je podľa znaleckého posudku č. 524/2020 vypracovaného znaleckou organizáciou JHS, s.r.o. vyššia, súd bol však návrhom poškodenej viazaný, a tento nemohol prekročiť, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.